

[Svend Heiselberg]

Begrundelse

Det er overraskende, at der er meddelt totalt fiskestop for sej og kuller. Hvordan forestiller ministeren sig, at der kan drives nogen form for fiskeri, uden at der bliver bifangster?

Forbuddet kommer endog på en årstid, hvor fisken kvalitetsmæssigt er bedst og pris-mæssigt dyrest.

Ministerens bør forhandle omgående med andre EF-fiskerinationer om eventuelt at få en beskedent del af deres eventuelt ikke opfiskede kvoter, således at der bliver plads til en procentandel bifangst.

Også eksporten er dårligt stillet med en sådan administration.

Svar (30/10 84):

Fiskeriministeren (Grove):

De kvoter, der er til rådighed for danske fiskere, har i 1984 været administreret gennem kvartalsmæssige opdelinger af fiskeriet.

For kullers og sejs vedkommende var det forudset, at der til 4. kvartal skulle restere henholdsvis 2.000 tons og 1.000 tons. Kvoterne for 3. kvartal var opfisket i midten af september, men efter enstemmig indstilling fra det rådgivende udvalg vedrørende regulering af fiskeriet undlod man at gennemføre midlertidige fiskestop for de pågældende arter.

Det er hensigten, at de danske kvoter fremover skal administreres i henhold til et generelt reguleringssystem. Der er netop taget skridt til at intensivere drøftelserne med det rådgivende udvalg vedrørende regulering af fiskeriet med henblik på senest den 1. februar 1985 at gennemføre et generelt reguleringssystem. Et sådant system skulle bidrage til at undgå fiskestop af lang varighed.

Spm. nr. S 138

Til *socialministeren* (24/10 84) af:

Helle Degn (S):

»Kan ministeren garantere, at ægtefællers samlede indkomst ikke vil blive berørt af, at den ene ikke får arbejde efter at have benyttet det tilbud om uddannelse, som skal træde i stedet for andet jobtilbud?«

Begrundelse

En ydelse efter bistandsloven vil typisk være lavere end de maksimale dagpenge. Som følge af ægtefællers gensidige forsørgelsespligt efter bistandsloven kan man derfor forestille sig – og frygte – at en stor del af de langtidsledige vil blive afvist på bistandskontorerne med den begrundelse, at deres forsørgelse i forvejen er sikret gennem deres ægtefællers indkomst. Således som sammensætningen er af de langtidsledige, vil det typisk være kvinder, der bringes i den situation. Der er således tale om et tilbageslag for ligestillingen. I mange tilfælde vil ordningen derudover kunne få den konsekvens, at ægtefællerne tvinges til at sælge f.eks. hus eller ejerlejlighed, idet bistandskontorerne vil afslå at give hjælp til ydelserne under hensyn til det fremtidige levestandard.

Der er allerede kommet tilkendegivelser fra mange, som frygter, at den situation vil opstå. Derfor vil det være betryggende med ministerens garanti for, at der som følge af de nye regler ikke vil ske nogen nedgang i ægtefællernes samlede indkomst, men at den, der ikke opnår arbejde efter uddannelses tilbuddet, blot flyttes over på en anden lov, men beholder sit hidtidige økonomiske niveau og sin tilknytning til arbejdsmarkedet.

Svar (5/11 84):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Den maksimale hjælp, der kan ydes i op til 9 måneder efter bistandslovens § 37, stk. 2, svarer til de maksimale arbejdsløshedsdagpenge, og der er endda mulighed for forhøjelse af hjælpen på grund af usædvanlig store forsørgerbyrder eller høje boligudgifter. Men principielt skal enhver indtægt fra anden side fradrages i hjælpen.

Det er korrekt, som det nævnes i begrundelsen for spørgsmålet, at ægtefæller efter bistandsloven har pligt til over for det offentlige at forsørge hinanden.

Tilsvarende regler om gensidig forsørgelsespligt findes ikke i arbejdsløshedsloven. Derfor beregnes arbejdsløshedsdagpengene alene på grundlag af indtægtsoplysningerne vedrørende den enkelte person – uanset om pågældende er gift eller ej.

Spm. nr. S 140

Til *udenrigsministeren* (25/10 84) af: